

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 296
din 14.05.2009**

Dosar nr.: 101/2009

Petiția nr.: 2684 din data 05.03.2009

Petent: S.C. Autousa Lux S.R.L.

Reclamat: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Bihor

Obiect: diferențe de tratament fiscal impuse de legislația în materie cu privire la taxa auto de poluare prevăzută de O.U.G. nr. 50/2008

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentei

I.1.1. S.C. Autousa Lux S.R.L. cu sediul în Oradea, str. G.Enescu, nr.7A, et.1 C2, jud. Bihor

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, cu sediul în Oradea, Bd. Dimitrie Cantemir, nr. 2B, jud. Bihor

I.2.2. Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Bihor cu sediul în Oradea, str. Dunării, nr.2, jud. Bihor

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenta solicită constatarea existenței unei situații discriminatorii impuse de prevederile O.U.G. nr. 50/2008 privind instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Prin plângerea înregistrată cu nr.2684 din 05.03.2009, petenta consideră că se creează o diferență de tratament fiscal între mașinile noi și cele

vechi, înmatriculate în România după intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 50/2008, precum și între cele înmatriculate prima dată în UE și în afara UE. Astfel, rezultă că pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percepe la o nouă înmatriculare taxa de poluare, dacă a fost anterior înmatriculat tot în România. Dar se percepe această taxă de poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România.

3.2. De asemenea, se produce o discriminare indusă de legiuitor între persoanele care au solicitat înmatricularea autoturismelor antetrior datei de 01.07.2008 și cele care înmatriculează autoturisme ulterior.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 2754 din 09.03.2009 a fost citată petenta, prin reprezentant. Prin adresa cu nr. 2753 din 09.03.2009 a fost citată Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, prin reprezentant. Prin adresa cu nr. 2752 din 09.03.2009 a fost citat Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Bihor, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu la data de 31.03.2009. La termen părțile nu s-au prezentat. Prin adresa nr. 3651 din 01.04.2009, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Bihor a comunicat punctul său de vedere.

4.3. Urmare petiției, astfel cum a fost formulată, în temeiul art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, publicată în M.O. nr. 348 din 6 mai 2008, Colegiul a invocat din oficiu excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

4.4. Prin adresele înregistrate cu nr. 3749/02.04.2009, 3748/02.04.2009 și 3747/02.04.2009, excepția de necompetență materială, motivată, a fost comunicată. Colegiul Director a solicitat părților să își prezinte propriile apărări față de excepția ridicată, până la data de 15.04.2009. Prin adresa cu nr. 4474 din 28.04.2009, petenta a solicitat admiterea excepției de necompetență materială.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. În fapt, petenta susține că a achiziționat un autoturism Volkswagen Touareg an fabricație 2008, pentru care a achitat taxa de poluare în valoare de 11.437 lei. Se arată că potrivit O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule se datorează această taxă pentru autovehiculele din categoriile M1 - M3 și N1 - N3, astfel cum acestea sunt definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului Lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211-2003 art.3.

5.1.2. Petenta susține că autoturismul său nu a intrat la categoriile exepate de la plata taxei de poluare (art. 3 alin. 2 și art. 9 alin. 1). Astfel, obligația de plată a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România, fără ca textul să facă distincția nici între autoturismele produse în România și cele în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand. Deoarece O.U.G. nr. 50/2008 a intrat în vigoare la data de 01.07.2008, rezultă că taxa de poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație înmatriculate în țară.

5.1.3. Petenta consideră că se creează o diferență de tratament fiscal între mașinile noi și cele vechi, înmatriculate în România după intrarea în vigoare a O.U.G. nr. 50/2008, precum și între cele înmatriculate prima dată în UE precum și în afara UE.

5.1.4. Petenta arată că analizând dispozițiile OUG nr. 50/2008, rezultă că pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percepe la o nouă înmatriculare taxa de poluare, dacă a fost anterior înmatriculat tot în România. Dar se percepe această taxă de poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România.

5.1.5. Reglementată în acest mod, taxa de poluare diminuează sau este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru : cumpărătorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second-hand deja înmatriculate în România, creându-se un regim fiscal discriminatoriu.

5.1.6. Mai mult, OUG nr. 50/2008 este contrară art. 90 din Tratatul de Institute a Comunității Europene, întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second hand deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, favorizând astfel vânzarea autoturismelor noi produse în România. Or, după aderarea României la Uniunea Europeană, acest lucru nu este admisibil cand produsele impostare sunt din alte țări membre ala UE, atât timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze, chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor, discriminând produsele externe față de cele interne.

5.1.7. De asemenea, se mai poate remarca un alt tip de discriminare între persoanele care au solicitat înmatricularea autoturismelor anterior datei de 01.07.2008 și cele care înmatriculează autoturisme ulterior : doar cele din urmă

plătesc taxa de poluare, deși este evident că poluează și autoturismele primei categorii de persoane, cele înmatriculate anterior. Discriminarea este realizată atât de legiuitor, care a legat plata taxei de poluare de faptul înmatriculării, deși din preambulul O.U.G. nr. 50/2008 rezultă că s-a urmărit asigurarea protecției mediului prin realizarea unor programe și proiecte pentru îmbunătățirea calității aerului, ceea ce implică instituirea unei taxe de poluare pentru toate autoturismele aflate în trafic, potrivit principiului "poluatorul plătește" prin impunerea și condiționarea înmatriculării de aplicarea dispozițiilor O.U.G. nr. 50/2008.

5.1.8. Având în vedere cele de mai sus, petenta solicită CNCD să constate fapta de discriminare și să dispună restabilirea situației anterioare prin restituirea sumei în cuantum de 11.437 lei reactualizată cu indicele de inflație precum și cu dobânda legală de la data achitării acestora și până la data restituirii efective.

5.1.9. În drept, petenta invocă art. 16 din Constituția României, art. 26 din Pactul Internațional din 16.12.1966 cu privire la drepturile civile și politice, art. 1 și 2 din O.G. 137/2000, republicată și art. 90 din Tratatul de Instituire a Comunității Europene.

Sușinerile Serviciului Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Bihor

5.2.1. Sub aspectul citării în calitate de reclamat, Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Bihor invocă excepția lipsei calității procesuale pasive. S.P.C.R.P.C.Î.V. – Bihor susține că nu i se poate atribui calitatea de pârât în prezenta speță, întrucât, în calitate de autoritate administrativă (subordonată M.A.I.), a procedat la înmatriculare, în temeiul normelor legale aflate în vigoare.

5.2.1. Astfel că, plata taxei de poluare este o operațiune obligatorie și prealabilă înmatriculării, după cum rezultă din actul normative care reglementează plata taxei speciale pentru autoturisme și autovehicule în vigoare este O.U.G. nr. 50/2008 pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule coroborată cu H.G. 686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a OUG nr. 50/2008. Astfel, obligația de plată a taxei de poluare rezultă indubitabil din prevederile art. 4 din OUG nr. 50/2008 "Obligația de plată a taxei intervine": a) cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România; b) la repunerea în circulație a unui autovehicul după încetarea unei excepții sau scutiri dintre cele la care se face referire la art. 3 și 9 "

5.2.2. Cu privire la cele solicitate de petentă referitor la regimul fiscal discriminatoriu, la sancționarea și la restituirea sumei aferente taxei de poluare achitate, S.P.C.R.P.C.Î.V. – Bihor precizează faptul că instituția este obligată să pună în executare actele normative astfel cum au fost ele adoptate, aprobate și așa cum sunt în vigoare.

5.2.3. Având în vedere toate cele mai susmenționate, în conformitate cu actele normative ce au incidență cu plata taxei de poluare, rezultă obligativitatea plății taxei de poluare ca și condiție legală și obligatorie, în vederea primei înmatriculări a autovehiculului din prezenta speță.

5.2.4. Pentru toate aceste considerente, S.P.C.R.P.C.Î.V. – Bihor solicită CNCD admiterea excepției lipsei calității procesuale pasive și respingerea în totalitate a sesizării petentei în temeiul Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 de Curtea Constituțională.

5.2.5. În drept, se invocă prevederile O.G. 137/2000, republicată, O.U.G. Nr. 50/2008 pentru instituirea taxei de poluare pentru autovehicule și H.G. nr. 686/2008 privind aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Analizând plângerea astfel cum este formulată, precum și susținerile părților în cauză, Colegiul urmează a analiza excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării ridicată din oficiu în cauză.

6.2. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele Art.2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.3. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele Art.2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale Art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.5. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul Director ia act de faptul că petenta, în plângerea dedusă soluționării, sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării solicitând constatarea unei fapte de discriminare produsă de dispozițiile actelor normative invoate în speță, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 50/2008

coroborat cu prevederile Ordonanței de Urgență nr. 218/2008. Petenta consideră că se crează o diferență de tratament fiscal între mașinile noi și cele vechi, înmatriculate în România după intrarea în vigoare a OUG nr. 50/2008 precum și între cele înmatriculate prima oară în UE precum și în afara Uniunii. De asemenea, în opinia petentei, se produce o discriminare indusă de legiuitor între persoanele care au solicitat înmatricularea autoturismelor anterior datei de 01.07.2008 și cele care înmatriculează autoturisme ulterior.

6.6. Raportat la obiectul petiției, astfel cum este formulat, Colegiul Director reține că fapta de discriminare invocată, este ipso facto concretizată prin două moduri conexe, corelativ adoptării de către Guvern a Ordonanței de Urgență nr. 50/2008 și nr. 218/2008 și subsecvent prin efectul dispozițiilor acestor acte normative produse prin aplicarea lor.

6.7. În considerarea obiectului petiției, astfel cum este formulat de petentă, Colegiul Director este de opinie că împrejurarea nașterii tratamentului ipotetic diferit, decurge sui generis din dispozițiile actelor normative invocate în cauză. Astfel, în fapt, în exercitarea competențelor sale, Colegiul Director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, în speță, prin adoptarea ori modificarea cadrului legal pentru stabilirea unor măsuri privind taxa de poluare, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentei, în contradicție cu principiul nediscriminării. Or, pretinsa discriminare nu își are izvorul într-un fapt volitiv determinat de o acțiune a unei persoane reclamate prin care se face ceea ce este interzis de lege ori o omisiune prin care nu se face ceea ce pretinde legea cât în caracterul prezumtiv discriminatoriu al dispozițiilor normative indicate, astfel cum au fost adoptate.

6.8. Or, în ceea ce privește procesul legislativ, astfel cum s-a susținut în jurisprudența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (vezi spre exemplu Hotărârea nr. 310 din 14.05.2008, Hotărârea nr. 430/22.07.2008, Hotărârea nr. 433 din 30.07.2008, Hotărârea nr. 562 din 15.10.2008, Hotărârea nr. 607 din 15.10.2008, Hotărârea nr. 561 din 15.10.2008, Hotărârea nr. 609 din 13.11.2008, Hotărârea nr. 635 02.12.2008 și altele) de plano, Colegiul Director este de opinie că adoptarea sau modificarea unor acte normative nu poate fi asimilată unui comportament în sensul prevederilor Ordonanței de Guvern nr. 137/2000, republicată. În plus, Constituția României consacră, în conformitate cu art. 74 alin.1, inițiativa legislativă ce se exercită de Guvern, parlamentari sau de cetățeni pe calea inițiativei populare. Or este de natura evidenței că modificarea, completarea ori abrogarea unor acte normative nu poate atrage după sine o eventuală răspundere contravențională.

6.9. Astfel cum a reținut și Curtea Constituțională în Decizia nr. 1.011 din 8 noiembrie 2007 publicată în Monitorul Oficial nr. 809 din 27 noiembrie 2007 și a reiterat în Deciziile sale cu nr. 818, 819, 820 și 821 din 3 iulie 2008, publicate în Monitorul Oficial nr. 537 din 16.07.2008 „Ordonanța Guvernului nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare este o *reglementare specială care stabilește comportamentele considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și creează mecanismele prin care orice tip de discriminare poate fi sancționat și eliminat*”. Astfel, Curtea în mod expres desprinde scopul legiuitorului în reglementarea acelor „comportamente”, i.e. împrejurări de fapt

aplicate la situația unor persoane, grupuri de persoane sau comunități comparativ cu alte persoane, grupuri de persoane ori comunități, ce pot fi reținute ca discriminatorii în ipotezele prevăzute de Ordonanța nr. 137/2000 republicată. Dealtfel, în deciziile sus menționate, Curtea Constituțională arată în mod explicit că „*actul normativ criticat sancționează contravențional orice deosebire, excludere, restricție sau preferință care are ca scop ori efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în domeniul politic, economic, social și cultural ori în orice alte domenii ale vieții publice, dacă deosebirea, excluderea, restricția sau preferința se datorează apartenenței la o rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială, respectiv convingerilor, sexului sau orientării sexuale ori apartenenței la o categorie defavorizată*”.

6.10. Este evident în acest sens, că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern.

6.11. În raport cu statuările Curții Constituționale relativ la O.G. nr. 137/2000, republicată, este lipsit de echivoc faptul că, prin natura sa, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării investighează, constată și sancționează fapte de discriminare. Corelativ obiectului petiției și raportat la discriminarea instituită, în opinia petentei, prin prevederile O.U.G. nr. 50/2008 corelativ O.U.G. nr. 218/2008, trebuie ținut cont de faptul că în jurisprudența sa, Colegiul Director a statuat că nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unei persoane sau categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative per se, alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

6.12. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petentă este de facto echivalentă cu o problemă de constituționalitate, sub aspectul art. 16 din Constituția României. Din acest punct de vedere, o eventuală răspundere a legiuitorului, în speța dedusă soluționării, nu ar putea fi apreciată de Colegiul Director deoarece Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării își exercită atribuțiile strict sub aspectul investigării, constatării și sancționării acelor fapte considerate discriminatorii în viziunea legiuitorului și care atrag răspunderea contravențională.

6.13. De altfel, în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de

conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor. În acest sens s-a pronunțat Curtea Constituțională, prin decizia nr. 997 din 7.10.2008, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

6.16. Or, având în vedere considerentele expuse mai sus, Colegiul Director urmează a admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulată;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;
4. O copie a hotărârii se va transmite partilor S.C. Autousa Lux S.R.L. cu sediul în Oradea, str. G.Enescu, nr.7A, et.1 C2, jud. Bihor; Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Oradea, cu sediul în . Oradea, Bd. Dimitrie Cantemir, nr. 2B, jud. Bihor; Serviciul Public Comunitar Regim de Permise de Conducere și Înmatriculare a Vehiculelor Bihor cu sediul în Oradea, str. Dunării, nr.2, jud. Bihor

VII. Modalitatea de plată a amenzii
Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Președinte

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN - Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Data redactării 01.06.2009

Red. G.D., Tehnored. A.P., 3 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

